Р Е Ш Е Н И Е
№ 2243

гр. София, 25.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Миглена Недева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **10342** по описа за **2011** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Н. И. срещу Решение по НАХД № 64/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 98-02-0001/07.09.2010 г. на министъра на културата, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) на основание чл. 34, ал. 1 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (ЗПРКИ) (Обн. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) за нарушения на чл. 12, вр. чл. 13, ал. 1, и чл. 14, ал. 1 от ЗПРКИ.

В касационната жалба се обосновава, че районният съд неправилно и разширително е изтълкувал материалния закон, като е потвърдил фактическите и правни изводи на административно наказващия орган /АНО/.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за

неоснователна.
Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.
Между страните няма спор по фактите. Безспорно установено е, че касаторът е заемал временно длъжността Директор на Държавния музикален театър „С. М." за периода от 01.12.2009 г. до 12.01.2010 г. Въз основа на събрания доказателствен материал АНО и районният съд са достигнали до извода, че лицето е било длъжно да подаде декларациите, описани в чл. 12, т. 1 и т. 2 от ЗПРКИ в 7 дневен срок от встъпването си в длъжност.
От правна страна районният съд е изложил мотиви, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон и следователно не са налице основания за отмяната му. Не е коментирал приложението на чл. 28 от ЗАНН, (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН) макар да е имал такова задължение.
Районният съд е постановил обжалваното решение при правилно установена фактическа обстановка. Правилни са изводите му, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентен орган; АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми реквизити съгласно чл. 42, респективно чл. 57 от ЗАНН, в това число съдържат точно и ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Настоящия състав не споделя извода за несъщественост на процесуалното нарушението на АНО, изразяващо се в посочване на имуществена санкция, а не глоба в размер на 1000 лв., наложена на касатора – физическо лице. Това е така, защото на физическите лица следва да се налагат административните наказания, описани в чл. 13 на ЗАНН. Имуществената санкция не е сред предвидените такива. Освен това, в чл.34 от ЗПРКИ не се предвижда налагането на имуществена санкция за физическото лице, извършител на нарушението, а глоба, макар и в същия размер на минимума.
Настоящия състав намира и, че АНО и СРС не са се съобразили с установените факти, а именно, че лицето е следвало да подаде две декларации, описани по отделно в т. 1 и т. 2 на чл. 12 на ЗПРКИ. Неподаване на всяка от тях представлява самостоятелно нарушение, за което съгласно на текста на чл. 34 от ЗПРКИ лицето следва да бъде санкционирано. Като е посочил две нарушения в оспорваното НП, а е наложил 1 наказание АНО е препятствал възможността на касатора да разбере за кое от двете вмененени му нарушения е наказан, което представлява съществено процесуално нарушение.
Що се касае до приложението на института на маловажност на административните нарушения, АССГ намира следното. Приложението на чл. 28 от ЗАНН, (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения. Преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай извършеното деяние не е застрашило обществените отношения, обект на закрила, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, защото лицето е било назначено като временно изпълняващо длъжността Директор и освен това я е

упражнявало едва за срок от 43 дни. Освен това нито АНО, нито СРС са проверили подало ли е въобще лицето подобни декларации впоследствие, за да бъде преценено нарушението му като тежко и съответно като неприложим института на маловажност по чл. 28 от ЗАНН.
По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че следва да отмени решението на СРС, както и потвърденото с него наказателно постановление.
Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение по НАХД №64/2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 98-02-0001/07.09.2010г., издадено от Министъра на културата, като вместо това ПОСТАНОВИ:
ОТМЕНЯ наказателно постановление № 98-02-0001/07.09.2010г., издадено от Министъра на културата, с което на М. Н. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица]Г8, ет.3, ап.6, е наложена имуществена санкция - глоба в размер на 1000 лв., определена на основание чл.34 във връзка с чл.12, чл.13, ал.1 и чл.14, ал.1 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.